

ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ» ΚΑΙ ΠΩΛΟΥΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΜΑΣ

Ο Άγροτικός οικόδοκος υπό Σοφίας Δήμου μεταφρασθείς ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Διήγημα διδακτικόν, μετὰ 25 εἰκόνων, βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Χρυσόδετον δρ. 3,75. Ἄδετον δρ. 1,75

Ἡ Ἀνθούλα ὑπὸ Ἀρ. Π. Κουρτίδου μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Χαριέστατον καὶ ἠθικώτατον διήγημα μετὰ 26 εἰκόνων. Χρυσόδ. δρ. 5 Ἄδετον δρ. 3,80

Βαϊτὰν ζεράν ὑπὸ Σοφίας Δήμου μεταφρασθείς ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Περιήγησις εἰς τὸν Κούκισον, ἡῆ, ἔθιμα, περιπέτειαι. Ἄδετον. δρ. 1,80

Εἰς τὴν θάλασσαν! Ναυτικὸν μυθιστόρημα κατὰ τὸν Μέν-Ρήδ, περιπετειῶδες, θελκτικόν, διδακτικόν. Μετάφρασις Ἀρ. Π. Κουρτίδου. μετὰ 25 εἰκόνων. Χρυσόδετον δρ. 3,75. Ἄδετον. δρ. 1,75

Τὸ ὄμμα τοῦ φθόνου ὑπὸ Π. Ι. Φέρμπου ἐξελληνισθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τοῦ André Laurie. Μυθιστορία ζωηροῦ ἐνδιεφέροντος ἐν Ρωσίᾳ διαδραματιζομένη, μετὰ 21 εἰκόνων. Χρυσόδετον δρ. 5. Ἄδετον. δρ. 3,80

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Εὐσεβίου ὑπὸ Ἀρ. Π. Κουρτίδου μεταφρασθέντες. Ἐπι-

γωγώτατο, καὶ διδακτικὸν διήγημα. Ἄδετον. δρ. 1,80

παρουσία ὑπὸ Π. Ι. Φέρμπου μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τοῦ P. J. Stahl. Διήγημα Ρωσικῆς ὑποθέσεως συγκινητικώτατον καὶ διδακτικώτατον, βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Χρυσόδετον δρ. 5. Ἄδετον δρ. 3,80

Ἡ ποῦδα τῶν παιδῶν ὑπὸ Α. Κατακουζινοῦ. Τόμος περιέχων 150 ποιήματα διὰ παιδιά. Χρυσόδετος δρ. 3. Ἄδετος δρ. 1,80

Ἡ Νίνα ὑπὸ Π. Ι. Φέρμπου ἐξελληνισθεῖσα. Ἀμερικανικὸν μυθιστόρημα τῆς Λουίζης Μ. Ἀλκώτ, ἐν ᾧ μετὰ τρυφερότητος καὶ περιστῆς χάριτος ἐξιστορεῖται ὁ παιδικὸς βίος τῆς ἡρώδος καὶ τῶν ἐπτὰ ἐξαδέλφων τῆς. Χρυσόδετον δρ. 5. Ἄδετον. δρ. 3,80

Παιδικὸι διάλογοι ὑπὸ Αἰμιλίου Ἐμαρμένου (Ἀρ. Π. Κουρτίδου), πρὸς χρῆσιν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων, Παρθεναγωγείων καὶ Νηπιαγωγείων. Μικραὶ σκηναὶ πρὸς παράτασιν ἐν σχολικαῖς ἢ οἰκογενειακαῖς ἐορταῖς. Σειρὰ δύο ἦτοι :

σειρὰ πρώτη, περιέχουσα 13 διαλόγους,

ἐπιτροπομένους καὶ ἐν Τουρκίᾳ. Ἄδετος δρ. 1,20

σειρὰ δευτέρα, περιέχουσα 10 πατριωτικοὺς διαλόγους ἀπηγορευμένους ἐν Τουρκίᾳ. Ἄδετος δρ. 1,20

Παιδικὸν πνεῦμα, συλλεγὲν ὑπὸ Ν. Π. Παπαδοπούλου. Τρία τομῆδια, ὧν ἕκαστον περιέχει ὑπὲρ τὰ 200 παιδικὰ πνεύματα ἔχοντα τὴν μαγικὴν δύναμιν νὰ διαγύνοισι τὴν φαιδρότητα καὶ εἰς τὴν μᾶλλον σκυθρωπὴν συνανταστροφὴν. Χρυσόδετα καὶ τὰ τρία τομῆδια ὁμοῦ. δρ. 2,50 Ἄδετον ἕκαστον τομῆδιον λεπτὰ 50

Ὁ πυρροπόλις ὑπὸ Π. Ι. Φέρμπου ἐξελληνισθεῖς ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ μετὰ 24 εἰκόνων θελκτικώτατον καὶ μορφωτικὸν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς καρδίας διήγημα, βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Χρυσόδετον δρ. 5 Ἄδετον. δρ. 3,80

Ὁ φῶτης ὑπὸ Χριστοφόρου Σαμαρτίδου ἐπιλοχουρικὸν ποίημα, ἐκτάκτου ἐνδιεφέροντος ἐν ᾧ περιγράφεται ὁ βίος μικροῦ ἑλληνοπαίδος μετὰ φραίων περιγραφῶν ἑλληνικῶν ἠθῶν καὶ χαρακτῆρων. Ἄδετον. δρ. 1

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ»

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν» σχηματίσασα πλήρεις σειρὰς τῶν ἡδὴ ἐκδοθέντων 24 τόμων τῆς Α' περιόδου (1879—1893) τοῦ περιοδικοῦ τούτου, προσφέρει εἰς τὸ κοινὸν τοὺς πλεονίζοντες τόμους εἰς τιμὴν καταπληκτικῶς εὐθηνῆς. ἦτοι πρὸς δραχμὴν 1 τὸν τόμον, ἐντὶ τῆς συνήθους αὐτῶν τιμῆς τῶν δραχμῶν 2,50.

Οἱ πλεονίζοντες καὶ πρὸς μίαν δραχμὴν ἕκαστος παρεχόμενοι εἰνε οἱ ἐξῆς 16 τόμοι : 4ος, 5ος, 6ος, 7ος, 9ος, 11ος, 15ος, 16ος, 17ος, 18ος, 19ος, 20ος, 21ος, 22ος, 23ος, 24ος, **πωλούμενοι καὶ χωριστὰ ἕκαστος.**

Οἱ ἐκ τῆς ἄνω σειρᾶς ἐξαιρούμενοι ὀκτὼ τόμοι εἰνε σχεδὸν ἐξηντηλέμενοι, πωλοῦνται δὲ τὰ ὀλίγιστα εὐρισκόμενα ἀντίτυπα τοῦ 1ου, 3ου, 8ου, 12ου, 13ου καὶ 14ου τόμου πρὸς δρ. 2,50 ἕκαστον, τοῦ 2ου δὲ καὶ τοῦ 10ου τόμου πρὸς δρ. 10 ἕκαστον ἀντίτυπον.

Καὶ ἐκ τῶν 16 δὲ τόμων τῆς δραχμῆς οἱ βιβληθῶν ἐξηντηλούμενοι θὰ ὑπερτιμωθῶσι πάλιν. Ὅστε οἱ θέλοντες νὰ ἐπωφί-

ληθῶσι τῆς εὐκαιρίας πρέπει νὰ μὴ ἀνεβήλωσι.

Ἐκαστὸς τόμος τῆς «Διαπλάσεως τῶν παιδῶν» κομμεῖται δι' 100 ἕως 150 εἰκόνων, εἶνε ἀνεξάρτητος τῶν ἄλλων τόμων καὶ ἀποτελεῖ αὐτοτελὲς βιβλίον.

Ἐν τοῖς τόμοις τῆς «Διαπλάσεως» ἐκτὸς τῆς ἄλλης ποιήσεως ἐξῆς ἑπαγωγῶν, μορφωτικῆς καὶ διδακτικῆς ὕλης, ἐμπεριέχονται καὶ τὰ ἐξῆς ἠθικώτατα μυθιστορήματα, τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων ὡς κύρος τῆς φιλολογικῆς αὐτῶν ἀξίας καὶ τῆς μορφωτικῆς αὐτῶν δυνάμεως φέρουσι τὴν βραβευσιν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας :

Ὁ Ἄνοικτοκαρδὸς ἐν τῷ 6ῳ τόμῳ. — Οἱ τρεῖς μικροὶ Σωματοφύλακες, ἐν τῷ 7ῳ καὶ 8ῳ. — Ὁ Βράχος τῶν γλάρων, ἐν τῷ 9ῳ. — Ὁ Μικρὸς ἦρως ἐν τῷ 10ῳ. — Ὁ Ἰωάννης Καστέρας ἐν τῷ 12ῳ, 13ῳ καὶ 14ῳ. — Τὸ Κερβάνιον ἐν τῷ 13ῳ καὶ 14ῳ. — Αἱ Δισταῖς διακοπαί, ἐν τῷ 15ῳ καὶ 16ῳ. — Ὁ Πλοίαρχος, ἐν τῷ 17ῳ καὶ

18ῳ. — Ἡ Γυφτοπούλα, ἐν τῷ 19ῳ καὶ 20ῳ. — Ἡ Ἀδελφούλα μου, ἐν τῷ 20ῳ. — Οἱ Καλοὶ ἄνθρωποι ἐν τῷ 21ῳ. — Ὁ Μικρὸς λόρδος, ἐν τῷ 22ῳ. — Ὁ Κληρονόμος τοῦ Ροβινσώωνος ἐν τῷ 23ῳ καὶ 24ῳ

Ἀνάγνωσμα τοιοῦτον εἰς τόσον μικρὰν τιμὴν προσφερόμενον εἶνε τυχερὸν ἀπόκρημα διὰ τοὺς ἐνδιεφερομένους ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τῶν τέκνων τῶν γονεῖς.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχιακαῖς δέον νὰ προσβιτῶσι εἰς τὴν τιμὴν ἕκαστου τόμου καὶ λεπὰ 10 διὰ ταχυδρομικὰ τέλη. Οἱ δὲ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πέμπουσιν εἰς χρυσὸν τὴν ἀντιμῶν, δὲν προσθέτουσιν δὲ ταχυδρομικὰ τέλη.

Ποτὰ μικρότερα τῶν 5 φράγκων, ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, εἶνε δεκτὰ καὶ εἰς γραμματόσημον.

Αἱ παρρηγελίαι ἀπευθύνονται μετὰ τοῦ ἀντιτίμου, δι' ἐπιστολῆς συστημένης κατ' ἐπιθεῖαν

πρὸς τὸν κ. Ν. Π. Παπαδοπούλου ἐκδότην τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν» ὁδὸς Αἰδίου 119 εἰς Ἀθήνας

— Τὸ ἀντίτυπον τῶν συνδρομῶν ἀποστέλλεται κατ' ἐπιθεῖαν πρὸς τὸν κ. Ν. Π. Παπαδοπούλου, ἐκδότην τῆς «Διαπλάσεως τῶν παιδῶν», εἰς Ἀθήνας, διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, χιρσονομισμάτων πιντὸς Κρίτους, χρυσοῦ, τοκομεριδίων, συναλλαγματικῶν ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς. — Ποτὰ μικρότερα τῶν πέντε φράγκων, ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, εἶνε δεκτὰ καὶ εἰς γραμματόσημα. — Οἱ ἀλλάσσοντες κητοικίαν συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ γνωστοποιῶσιν ἡμῖν ἐγκαίρως τὴν νέαν των διεύθυνσιν, συναποστέλλοντες τὴν παλαιάν των διεύθυνσιν καὶ 25 λεπτῶν γραμματόσημον διὰ τὴν διαπίνην τῆς ἐκτυπώσεως τῆς νέας ταινίας.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ἰπουργίου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἕχον παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρεκθὸν εἰς τὴν γάρον ἡμῶν ὑπερησίας, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένου τοῦ Πατριαρχίου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7. — Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1^{ην} ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προκληρωτέαι δι' ἔν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΚΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15. — Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ Ἐν Ἀθήναις
Ὅδὸς Αἰδίου, 119, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτικῆς

Περίοδος Β'. — Τόμ. 1^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 - 31 Δεκεμβρίου 1894

Ἔτος 16^{ον}. — Ἀριθ 40

ΤΑ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΣΩΠΠΑΡ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΛΟΓΑΔΙΚΟΥ ΔΕΝΟΓΙΕΡ [Συνέχεια ἴδε σελ. 305]

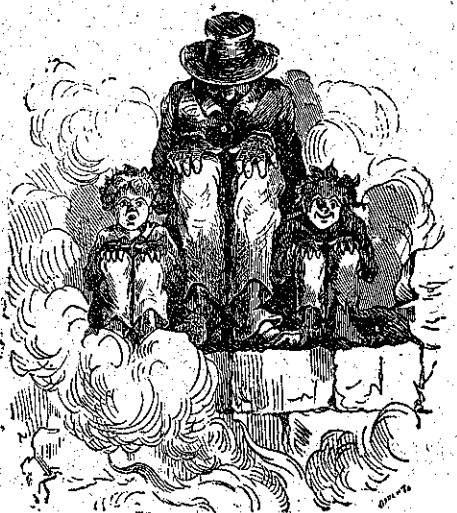
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

δύο, τρεῖς, τέσσαρες, πέντε, ἕξ, ἐπτὰ, ὀκτὼ, ἐννέα, δέκα, ἑνδεκά, δώδεκα, καλαία γνωριμαί. — Οἰκογενειακὴ εἰκὼν ἄνευ βεγγαλικῶν φώτων. — Συμπόσια καὶ ἑορταί. — Τὶ ἀπέγινεν ὁ Μαρκήσιος τῆς Γαλλίας, ἡ Βασίλισσα τῶν Σαλμιγονδεῶν Νήσων, ἡ σεβαστὴ τῶν οἰκογενεῖα, ὁ Καμπούρης, ὁ Βουκέραλος καὶ ἡ ἀγριόγατα. — Ἐπεξηγήσις πλήθους σκοτεινῶν μυστηρίων. — Τίς ὁ μυστηριώδης Γίγας. — Συμπέρασμα καὶ συγκεκριμασίαις.

ταῖος οὗτος, τὸν ὁποῖον συνώδευσεν ὅπως πάντοτε, ὁ ἀληθινὸς Πιστός, σείων περιχαρῶς τὴν οὐραν. — Γιαννάκη, ὑπέλαβεν ὁ κύριος Σωππάρ, φίλησε τὴν μητέρα σου, φίλησε τὰς ἀδελφάς σου. Ἐχθρὸς τὴν τὴν δικαίωμα, διότι, καθὼς ἐλπίζω, διὰ τῆς μετανοίας σου ἐγίνες ἄξιος τῆς ἀγάπης των. Τέλος πάντων, προσέθηκεν ἀπευθυνόμενος πρὸς ὄλους τοὺς συγγενεῖς, ἅς τὰ λησμονήσωμεν ὅλα καὶ ἅς ἑορτάσωμεν εὐθύμως τὴν ἐπέανον τῶν ἀσώτων υἱῶν μας.»

Αἱ ἑορταὶ διήρκεσαν ὀκτὼ ἡμέρας. Ἐν μόνον ἔλειπεν ὁ μόσχος ὁ σιτευτός, τὸν ὁποῖον ἔθυσον ἄλλοτε εἰς τοιαύτας περιστάσεις. Ἄλλ' ὁ τρόπος οὗτος τῆς ἐκδηλώσεως τῆς χαρᾶς ἀνήκει εἰς τὸ παρελθόν· οἱ νεώτεροι κάμνουν ἄλλα.

Εἰς τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν εὐθυμίαν τῆς ἐορτῆς δὲν συνετέλεσεν ὀλίγον καὶ ἡ παρουσία τοῦ μπάρμπ' Ἀναστάση τοῦ σεβαστοῦ Δημάρχου, ὁ ὁποῖος εἶχε καθιερώσει εἰς φυλάκισιν τὸν Γιαννάκη, καθὼς βέβαια ἐνθυμείσθε τὸ μπάρμπα Μήτρου τοῦ μυλωνᾶ, ὁ ὁποῖος περιέβαλε τοὺς μικροὺς μὰς φίλους μετὰ τὸ ναυαγίον των τῆς γραιῆς Μήτραϊνας, τῆς τῶσον ἐπιτηδεῖας ὡς πρὸς τὴν παρασκευὴν τῆς σούπας ἀπὸ κραιμολάχανα καὶ τοῦ χοιρινοῦ μετὰ τὰς πατάτας τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς πυρποληθείσης σιταποθήκης τοῦ ἀξιοτίμου Κου Παρέδρου, τοῦ τῶσον φιλόπνου—ὄλων τέλος πάντων τῶν προσώπων, μηδὲ τοῦ Πιστοῦ ἐξαλλομένου, τὰ ὁποῖα ἀνεμίχθησαν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Γιαννάκη, κατὰ τὸν γύρον τοῦ κόσμου, τοῦ ὁποῖου ἡ μὲν διάρκεια

Ὁ Γίγας ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο, τοὺς ὁποῖους εἶχε σώσει... (Σελ. 299 στήλ. α')

δὲν ὑπερέβη τὰς δεκαπέντε ἡμέρας, ἡ δὲ ἕκτασις τὰς δέκα τετραγωνικάς λεύγας!...

Τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς, ὁ κύριος Σωππάρ εἶχε φροντίσει νὰ γνωρίσῃ καὶ εἶχε συνεννοηθῇ μὲ τὴν μυστικῶς περὶ τῆς διαγωγῆς, τὴν ὁποῖαν ὄφειλον νὰ τηρήσουν ἀπέναντι τοῦ Γιαννάκη, ὅταν εὐρίσκατο πλησίον των. Αὐτοὶ λοιπὸν ἦσαν οἱ βοηθοὶ του εἰς τὸ σχέδιον τῆς σωτηρίας καὶ εἰς ἐνδειξιν εὐγνωμοσύνης τοὺς εἶχε προσκαλέσει εἰς τὰς ἑορτάς.

Ὁ Γιαννάκης λοιπὸν δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ βῆμα χωρὶς νὰ συναγῆται κάποιον γνωστὸν του. Ἡ φιλοτιμία του κατ' ἀρχὰς ἐπειράχθη ἄλλα κατόπιν ὁ ὀρθὸς λόγος ὑπερίσχυσε. Καὶ ἐπὶ τέλος τοὺς νύχαρῖσθησεν ὄλους ὄχι μόνον διὰ τὰς ὑπερησίας τὰς ὁποῖας τῷ εἶχον προσφέρει, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς σωτηρίας τι-

— Ἄς εἶνε! ἀπεκρίθη ὁ τελευ-

μωρίας, τὰς ὁποίας τῷ εἶχον ἐπιβάλλη.

Ἐξ ὧν τῶν προσώπων τῆς ἱστορίας αὐτῆς μόνον ὁ Μαρκήσιος τῆς Γαλόσσας καὶ οἱ σύντροφοὶ του δὲν ἔλαβον μέρος εἰς τὰς ἐκτάς τῆς ἐντίμου εἰκογενείας. Τοὺς ἀνθρώπους αὐτοῦ τοῦ εἴδους τοὺς πληρώνουν, ἀλλὰ δὲν τοὺς εὐγνωμοῦν.

Ἀφ' οὗ ἔλαβε τὸ συμφωνηθὲν ποσὸν διὰ τὴν συμμετοχὴν του εἰς τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας καὶ τῆς ἠθικῆς ἐπανορθώσεως τῶν δύο παρεκτραπέντων παιδιῶν, ὁ σαλτιμπάγκος ἀνεχώρησεν εὐθὺς μετὰ τοῦ θιάσου του καὶ μετέβη εἰς Παρισίους, διὰ νὰ προμηθευθῇ ἐκ νέου ὅσα πράγματα τοῦ ἐκάσσαν, καὶ πολὺ καλλίτερα μάλιστα ἀπὸ τὰ πρῶτα, χάρις εἰς τὴν γενναιοδωρίαν τοῦ Κυρίου Σωππάρ.

Ἦτο ἡ ἀπαίσιος μνήμης ἐποχὴ καθ' ἣν τὴν πρωτεύουσαν τῆς Γαλλίας ἐμάστιζον οἱ κερδοσκοποὶ καὶ οἱ αἰσχροκερδεῖς μετὰ τὰς ἑτερορρυθμοὺς λεγομένας ἐταιρείας των, ἐν ᾗ τὴν ἐλυμαίνετο συγχρόνως καὶ ἡ χολέρα.

Ὁ Μαρκήσιος ἐκέκθη ὅτι ἦτο περιττὸν νὰ ζητήσῃ ἀπλίκους καὶ εὐπίστους εἰς τὰ χωρία, ἀφ' οὗ ὑπῆρχον τόσοι πρὸς ἐκμετάλλευσιν εἰς τὴν πόλιν. Ἰδρυσε λοιπὸν ἐκεῖ μίαν ἐταιρείαν ἑτερορρυθμὸν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Γαλόσσας καὶ Σα. Ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιχειρήσεως ἦτο ἡ παροχὴ μουσικῆς εἰς τὰς οἰκίας δι' ἀκουστικῶν σωλήνων. Οἱ σωλήνες αὐτοὶ θὰ ἐξεπορεύοντο ἀπὸ τὴν αἴθουσαν ἐνὸς κεντρικοῦ καταστήματος, ὅπου οἱ καλλίτεροι μουσικοὶ θὰ ἐξετέλουν νυκτὸς καὶ ἡμέρας μίαν συναυλίαν. Ἐκεῖθεν, δι' ὑπογειῶν ὁδῶν, (ὅπως γίνεται π. χ. διὰ τοὺς σωλήνας τοῦ ἀεριοφωτός) οἱ ἀκουστικοὶ σωλήνες θὰ εἰσέδουν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν οἰκιῶν καὶ ἀπὸ πατώματος εἰς πάτωμα ἀνερχόμενοι, θὰ κατέληγον μέχρι τοῦ δωματίου ἐκάστου συνδρομητοῦ. Οὗτος δέ, τὴν πρωΐαν, τὸ ἑσπέρας, τὴν νύκτα, κατὰ τὸ γῆμα, κατὰ τὴν χάνουσαν, εἰς πᾶσαν ὥραν ποῦ ἤθελον ἐπιθυμήσῃ, θὰ ἐγύριζε μίαν ἰδιαιτέραν στρόφιγγα καὶ θὰ ἔχυνοντο ὀλίγοι ἤχοι εἰς τὸ αὐτί του, ἀπαράλλακτα ὅπως χύνει κανεὶς νερὸν εἰς ἀγγεῖον, ἀνοίγων ἓνα κρουνοῦν.

Ὅποια θαυμασία ἰδέα! Τὸ κεφάλαιον τῆς ἐταιρείας θὰ ἦτο ἐν ἑκατομμύριον. Μόνον τὸ ἕμισυ τοῦ ποσοῦ τούτου θὰ ἐλάμβανον οἱ ἑταίροι.

Ὅπως ἀμειβῆν τῆς ἰδέας του ἀλλὰ καὶ τῶν μετόχων τὰ κέρδη θὰ ἦσαν ἀπειρα, ἐκτὸς τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης, ἐκτὸς τῶν παρασῆμων κτλ.

Καὶ οἱ εὐπίστοι, τοὺς ὁποίους εἶχεν ἐνθουσιάζῃ τὸ μεγαλοφυῆς σχέδιον, ἔτρεξαν πλέον ποῖος νὰ πρωτοπάρῃ μετοχάς. Ὁ Καμπούρης, μεταμορφωθείς εἰς ταμίαν, ἐμάζευεν ἓνα σωρὸν χρήματα. Ὁ Μαρκήσιος ἔταξε δύο ἐπίπλους χωροφύλακας πρὸ τῆς θύρας, διὰ νὰ συγκρατῶσι ὀλίγον τοὺς συνασπιζομένους ἀνυπομόνους. Τὸ εὐφές αὐτὸ στρατήγημα ἐπέτυχε θαυμασίως. Τὸ πλῆθος ἔλκει τὸ πλῆθος προπύκτων δὲ εἰς τὰ μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχει πλέον θέσις, ἕκαστος ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ μίαν...

Ὁ Μαρκήσιος καὶ ἡ οικογένειά του ἤρχισαν τότε νὰ διαγῶσι βίαν ἠγέμονικόν. Εἶχον μέγαρον εἰς τὴν πόλιν, ἔπαυλιν ἐξοχικὴν, ἐπίδειξιον μάγειρον, πολυάριθμον θεραπεῖαν, πολυτελεῖς ἀμάξας, πολλοὺς κόλακας, πολλοὺς θαυμαστάς καὶ ὅπως ὅλοι οἱ νεόπλουτοι αὐτοῦ τοῦ εἴδους, μεγάλην ὑπερηφάνειαν καὶ ἀκαταδέξιαν.

Ἡ Βασίλισσα τῶν Σαλμιγονδεῶν Νήσων, μεταβληθεῖσα εἰς κυρίαν ὑψηλῆς περιωπῆς, εἶχε θεωρεῖον εἰς ὅλα τὰ θέατρα, εἶδιδε χοροὺς καὶ συναναστροφάς καὶ ἐδέχετο πλῆθος ἐπισήμων προσώπων εἰς τὸ μέγαρόν της.

Αἱ δὲ μεγαλύτεραι θυγατέρες της, ἦσαν περιζήτητοι ὡς νύμφαι ἀπόδλους ἐκείνους τοὺς ἔλεινους προικοθήρας, οἱ ὁποῖοι ἀποβλέποντες εἰς τὸν πλοῦτον τοῦ πατρὸς, εὗρισκον ἐντελῆ τὴν ἀνατροφήν τῶν θυγατέρων καὶ τὰς ἐθεώρουν μάλιστα ὡς πρώτης δυνάμεως χορευτρίδας καὶ αἰοῦσας.

Δυστυχῶς διὰ τὰς δεσποινίδας αὐτάς, ἡ χρυσὴ αἴγλη τῶν γονέων των ἐσβέσθη ταχέως καὶ ἡ ψευδὴς ἐκείνη πομπὴ κατέρρευσεν, ὡς οἱ πύργοι τῶν παιγνιοχάρτων οἱ ὁποῖοι ὑψοῦνται ὡς διὰ μαγείας ὑπὸ χειρὸς ἐπιδειξίας, ἀλλ' οἱ ὁποῖοι καταπίπτουν μετὰ τὴν παραμικρὰν ὀθῆσιν.

Ἡ πολυτέλειά ἀπερρόφησεν ὅλον τὸ μεταχθὲν κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ἡ πόλις ἡμεῶν νὰ κατασκευασθῇ οὔτε εἰς ἀκουστικὸν οὔτε εἰς ἀπατηθέντες μέτοχοι ἐνήργουν εἰς τὸ δικαστήριον τὸν Μαρκήσιον, ὁ ὁποῖος, ἀπαίσιος ἐγκρίνας νὰ γίνῃ ἀφαντος, καταδικάσθη ἡμεῖς εἰς τὴν ἀπόδο-

σιν τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα δὲν εἶχε πλέον. Ἡ συμμορία του διελύθη καὶ ἐξηφανίσθη, ὡς τὰ σμήνη ἐκείνα τῶν ἀρπάκτικῶν ὄρνέων, τὰ ὅποια ἡ παρουσία τοῦ κυνηγοῦ διασκορπίζει καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις.

Καθ' ἣν ἐποχὴν γράφομεν, ἡ Βασίλισσα τῶν Σαλμιγονδεῶν Νήσων ἀντήλλαξε τὸ ριπίδιον τῆς ἀριστοκρατίας πρὸς τὸ σχοινίον τῆς ἀπλῆς θυρωρῶν εἰς τινὰ οἰκίαν ἀποκέντρου συνοικίας, ἀφ' οὗ ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐπωλοῦσε πατάτες ψημένες εἰς τὸν δρόμον—καὶ ἔτρωγε μάλιστα ἀπὸ τὸ ἐμπόρευμά της.

Αἱ μεγάλαι θυγατέρες της προσελήφθησαν εἰς ἐν Ἴπποδρόμιον, ὅπου οἱ φίλοι τῶν τοιούτων θεαμάτων θαυμάζουν καθ' ἑκάστην ἑσπέραν χάριν καὶ τὴν ἱππευτικὴν πονύτητα. Αἱ δὲ μικρότεραι περὶ βωβὰ πρόσωπα εἰς ἐν ἄσημον θέατρον.

Ὁ Καμπούρης ἐφήρμοσε τὴν παρομιάν «Παλῆά μου τέχνη κόσμιον» καὶ κάμνει διάφορα γυμνάσματα ἰσοροπίας μετὰ τὸ μαστοῦνί του εἰς τοὺς δρόμους, συγκαλῶν περὶ ἑαυτὸν τοὺς περιέργους καὶ μαζέων εὐγνωμόνους πεντάρης.

Τέλος ὁ Μαρκήσιος τῆς Γαλόσσας ἐγκατέλειπε τὴν ἀχάριστον αὐτοῦ πατρίδα καὶ κατέφυγεν εἰς τὸ Βέλγιον, ὅπου ἐλπίζει ὅτι θὰ τύχῃ καλλιτέρας ὑποδοχῆς καὶ ἐνθαρρύνσεως.

Ἄν ἐνδιαφέρεσθε δὲ νὰ μάθητε τί ἀπέγιναν καὶ τὰ διάφορα ζῶα, τὰ ὅποια ἐγνωρίσατε διὰ τῆς παρουσίας ἱστορίας, θὰ σας πληροπορήσω εὐχαριστῶς καὶ ἐξ ὀνόματός των εὐχαριστῶ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον δεῖκνύετε.

Ὁ Πιστὸς ἐξακολουθεῖ νὰ φυλάττῃ τὰ κεράσια ἀπὸ τῶν μακρῶν λαϊμαργῶν τοῦ χωρίου...

Ὁ Ζόκος, ὁ χαριτωμένον, ἐπιεικὴς πῆθηκος, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν κακὴν συνήθειαν νὰρπάξῃ ἀπὸ τὰ μαλλιά, ὅσους ἤθελαν νὰ τον πειράζουν, περιῆλθεν εἰς τὰς χεῖρας ἄλλου κυρίου, ὁ ὁποῖος τὸν ἐνέδωσε στολὴν στρατηγοῦ καὶ τον περιφέρει ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῶν Παρισίων ἐπὶ τῶν νώτων ἐνὸς μανδρουσκίλου, ὁ ὁποῖος τῷ χρησιμεύει ὡς ὑποζύγιον. Τὸ λαμπρὸν ζῶον σταματᾷ ὑπὸ τὰ παράθυρα τῶν περιέργων, ἐξάγει τὸν πτερωτὸν του πῖλον, ὑποκλίνεται, ἐκτελεῖ μερικὸς

μορφασμοὺς καὶ εἶτα πηδῶν μετὰ τὸν δίσκον ἀνὰ χεῖρας, ἀναρριχᾶται διὰ τῶν ἐξοχῶν τῶν προσόψεων μέχρι τοῦ ἀνωτάτου πατώματος τῶν οἰκιῶν διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀμοιβὴν του, τὴν ὁποῖαν, φυσικὰ, κανεὶς δὲν ἀρνείται εἰς τὴν ἐπιδειξιότητά του.

Ὁ Βουκέφαλος δὲν ἐκέρδισε μέχρι τοῦδε κανὲν βραβεῖον εἰς τοὺς Ἴππικούς Ἀγῶνας τῶν Παρισίων. Ἄλλ' ἐν τῷ μεταξύ προσελήφθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐνὸς ἐργολάβου λεωφορείων καὶ κάμνει ὅπως πάντοτε τὸ μέρος του μετὰ πολλὴν ὑπομονὴν, ἀσφάλειαν καὶ... βραδύτητα.

Τέλος ὁ ἀγριόγατος, τὸν ὁποῖον ἡ πείραξ ὁ Μαρκήσιος διὰ νὰ τὸν κάμῃ λαγῶν, ἐξημερώθη ἐπὶ τῆς οἰκίας τῶν περιποιήσεων τῆς οἰκογενείας, ἡ ὁποία, πλουτήσασα ἐν μεταξῷ, δὲν εἶχε πλέον ἀνάγκην ἀνακατασκευᾶς τοὺς γάτους λαγῶν... καὶ ἀφ' οὗ ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἔζησε μεγαλοπρεπῶς εἰς τὸ μέγαρον τῆς Βασίλισσης, θαυματούμενος καὶ παχαίνων, ἀπέθανεν αἰφνιδίως ἀπὸ... ἀπεπληξίαν.

Ὁ καιμίνος ὁ ἀγριόγατος! Δὲν τον ὠφέλησεν οὔτε ἡ ἐξημέρωσις, οὔτε ἡ εὐζωία...

Καὶ τώρα, ἀγαπητοὶ μου ἀναγνώσται, περιμένω μίαν ἐρώτησιν, τὴν ὁποῖαν βεβαίως προετοιμάσετε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν σχεδὸν τῆς ἱστορίας μου καὶ τὴν ὁποῖαν δὲν θὰ ἐμπορέσω νὰ διαφυγῶ:

Ποῖος ἦτο ὁ Γίγας ἐκεῖνος, τὰ μυστηριώδη διαθήματα τοῦ ὁποῖου, ἐκίνησαν τόσον τὴν περιέργειάν μας;

Ἄ, εὐχαριστῶς νὰ σας λύσω τὴν ἀπείριαν. Ἦτο ἀπλοῦστατα ὁ θυρωρὸς τῆς οἰκίας, εἰς τὴν ὁποῖαν διαρρηματίσθη ἡ τελευταία σκηνή. Ὁ κύριος Σωππάρ τὴν εἶχεν ἀγοράσῃ ἐσχάτως—ὅπως τὸ εἶπαμεν κάπου,—καὶ κατόκησε μετὰ τῆς οικογενείας του, τὴν ἐπαύριον τῆς δραπέτευσέως τοῦ Γιαννάκη.

Μὴ θέλων νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν τελευταῖον τοῦτον εἰς τὰς ὀλεθρίας συνεπειὰς τῆς ἀλήτιδος ἐκείνης ζωῆς εἰς τὴν ὁποῖαν ἐν τῇ ἀφροσύνη του εἶχε παραδοθῇ, ὁ λαμπρὸς πατήρ εἶχεν ἐξαποστείλῃ τὸν νέον ἀλλ' ἀφωσιωμένον καὶ εὐφύεστατον αὐτὸν ὑπηρετὴν, μετὰ τὴν ἐντολὴν νὰ ἐπαγρυπνῇ μυστικῶς ἐπ' αὐτοῦ, νὰ κατασκοπεύῃ ὅλα του τὰ διαθήματα νὰ κρατῇ τὴν οἰκογένειάν του ἐνήμερον

τῶν συμβαινόντων, ἀλλὰ νὰ μὴ παραλάβῃ τὸν φυγάδα, εἰμὴ ἀφ' οὗ παρεῖχεν οὗτος ἀναμφισβήτητα δειγμάτα τῆς μετανοίας του καὶ τῆς διορθώσεώς του.

Αὐτὸ εἶνε τὸ μυστικὸν τῶν τόσων περιστατικῶν ἐκείνων, τῶν παραδόξων καὶ ἀνεξηγήτων. Ἄλλ' οὐκ ἔστι κρυπτόν, ὃ οὐ φανερόν γινύσεται. Τώρα τὰ ἐπιξηγεῖτε ὅλα μόνον σας.

Ἐν τούτοις καθὼς το εἶχε προῖδη ὁ Γίγας, ἡ μετανοία τῶν ἡρώων μας ἦτο εἰλικρινής. Τὸ ἀπέδειξαν ἔκτοτε διὰ τῆς εὐπειθείας των, τῆς ὑπακοῆς των, τῆς καλωσύνης των καὶ τῆς ἐπιμελείας.

Ὁ Γιαννάκης εἶνε τώρα εἰς τὸ Σχολαρχεῖον καὶ ἐλπίζει νὰ πάρῃ ἄριστα εἰς τὰς ἐξετάσεις.

Ζῶα μυθολογικὰ τὰ ὁποῖα τρέφονται μετὰ φλόγας (Σελ. 298, στήλ. α').

Ὁ δὲ Τάκης, τοῦ ὁποῖου ὁ πατήρ δὲν εἶχε τὰ μέσα νὰ τον σπουδάσῃ, εἶνε μαθητεύμενος ἐνὸς ζαχαροπλάστου καὶ ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι τάχιστα θὰ μάθῃ τὴν γλυκεῖαν αὐτὴν τέχνην.

Καθὼς βλέπετε λοιπὸν καὶ οἱ δύο βαδίζουν καλὸν δρόμον καὶ θάναδειχθοῦν μίαν ἡμέραν καλοὶ καὶ χρήσιμοι πολῖται.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
Τ Ε Λ Ο Σ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ 41ου ΚΑΙ 42ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν δύο τούτων διαγωνισμῶν πρὸς ἀνάμνησιν τῶν λύσεων τῶν Πνευματικῶν ἐπιστάσεων δὲν θὰ δημοσιευθῶσιν. Ἐπειδὴ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐξεδίδοντο ἀκόσμως τὰ φυλλάδια τῆς Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν, φαίνεται ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον τῶν μικρῶν μας ἀναγνωστῶν ἐμειώθη καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀλλοίωσαν

μὰς ἐστειλον λύσεις διὰ τοὺς δύο τούτους διαγωνισμοὺς. Ἄλλως τε μὰς ἀναγκάζει νὰ ματαιώσωμεν αὐτοὺς καὶ αὐτὴ ἡ σπουδὴ, μετὰ τῆς ὁποίας ἐξετυπώθησαν ὅλα ἡμῶν τὰ ἐλλείποντα φυλλάδια τοῦ 1894 καὶ ἡ ὁποία δὲν μὰς ἀφῆκε, δυστυχῶς, καιρὸν πρὸς ἐξέλεξιν τῶν λύσεων.

Ἐπὶ τούτῳ ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν ὀλίγων ἐκείνων συνδρομητῶν οἱ ὁποῖοι μὰς ἐπεμψαν λύσεις, εὐχαριστοῦντες αὐτοὺς συνάμα θερμῶς διὰ τὸ ἐνδιαφέρον μετ' οὗ παρηκολούθουν τὴν Διαπλάσιν τῶν Παιδῶν καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν ἀκόμη αὐτὴ δὲν ἀνταπεκρίνετο εἰς τούτο ἕνεκα τῆς καθυστερήσεως, μετ' ἀκριβείας.

ΤΟ ΜΥΡΜΗΓΚΙ ΜΕ ΤΑ ΠΤΕΡΑ

Τὸ Μυρμηγκί μὰ φορὰ
Ἀπὸ τὸ θεὸ ζητοῦσε
Νὰ του δώσῃ δυὸ φτερά
Κ' ἔτσι τὸν παρακαλοῦσε:

— Ἐάν δίκαιος θεὸς
Καὶ σοφὸς ἔτὸν κόσμον εἶσαι
Τὸν πτωχὸν ἐμένα πῶς
Πῶς λοιπὸν δὲν ἐνθυμεῖσαι;

— Τὸ Ζιζίκι χάρι ἔχει
Νὰ πετᾷ, παντοῦ νὰ τρέχῃ
Ποῦ ἀπάνω ἔτὸ κλαδί
Ὅλη μέρα τραγοῦδεῖ

— Καὶ ἐγὼ που τόσα χρόνια
Ἀπὸ νύκτα ὡς αὐγὴ
Σοῦ δουλεύω εἰς τὰ λῶνα
Καὶ οἰκονομῶ ἔτὴ γῆ
Ἔως τότε θεὸ νὰ μένω
Τὸ πτωχὸ ἀδικημένο;

— Μικρὸ πρᾶγμα μοῦ ζήτης,
Τοῦ ἀπῆντησ' ὁ θεός,
Πτερὰ, πάρε νὰ πετᾷς,
Μὰ δὲν ὀκέφθηκες ὀρθῶς.

— Τὸ μυρμηγκί μὰ χαρὰ
Μὲ τὰ νέα του φτερά
Ὅπου θέλει φτερογυρίζει,
Γιὰ τὴ γῆ πὰ δὲν φροντίζει

— Μὰ ἐκεῖ ποῦ μὰ νυχτιὰ
Τροχουνοῦσε μὰ φατιὰ
Ἐπὶ τὰ δυὸ φτερά του
Καὶ ἐλάθῃ..... συμφορὰ του
Γ. Α. ΚΑΡΟΥΣΤΙΝΑΚΗΣ

